

Sygn. akt IV P 1699/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2022 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Chlipała-Koziół

Protokolant: Grzegorz Łado

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2022 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **A. S.**

przeciwko:(...) **we W.**

o zapłatę wynagrodzenia za pracę

I. zasądza na rzecz powódki A. S. od strony pozwanej (...) we W. kwotę 1.131,55 zł (tysiąc sto trzydzieści jeden złotych i 55/100) tytułem wynagrodzenia za pracę, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 13.574,90 zł od dnia 16.07.2021 r. do dnia 3.01.2022 r.,

- od kwoty 2.754,26 zł od dnia 4.01.2022 r. do dnia 18.05.2022 r.,

- od kwoty 1.131,55 zł od dnia 19.05.2022 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie umarza postępowanie z uwagi na częściowe cofnięcie powództwa na skutek zaspokojenia roszczenia;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 5.778,17 zł;

V. nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9 września 2021 r. (data stempla pocztowego – k. 31 akt) **powódka A. S.** wniosła o zasądzenie od pozwanego (...)we W. na jej rzecz kwoty 13.454,90 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 13.454,90 zł za okres od dnia 16 lipca 2021 r. do dnia zapłaty. Jednocześnie domagała się zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie pozwu powódka wskazała, że pozostaje zatrudniona u pozwanego nieprzerwanie od 20 października 2006 r. na stanowisku starszej pielęgniarki na podstawie umowy o pracę z dnia 17 października 2006 r. zawartej na czas nieokreślony. Dodała, że została skierowana przez pozwanego do wykonywania swoich obowiązków pracowniczych w przyszpitalnej Poradni Kardiologicznej, która stanowi wewnętrzną jednostkę organizacyjną

pozwanego, powiązaną bezpośrednio z Kliniką Oddziałem Kardiochirurgicznym. Wyjaśniła, że po wystąpieniu na terenie Polski epidemii COVID-19, otrzymała we wrześniu 2020 r. od swoich przełożonych polecenie wykonywania pracy również w samym Klinikum Oddziale Kardiochirurgii. Praca polegała na pobieraniu od pracowników i pacjentów tego oddziału wymazów na potrzeby wykonania testów na obecność wirusa SARS-CoV-2. A. S. podała, że wykonywała powyższe obowiązki dzieląc je z pracą

w Poradni Kardiochirurgicznej w ramach swojego etatu począwszy od września 2020 r. do lutego 2021 r. włącznie. Wskazała, że pozwany szpital znalazł się w wykazie podmiotów leczniczych sporządzonym w dniu 15 września 2020 r. przez Wojewodę (...)

w porozumieniu z Dyrektorem (...) Oddziału Wojewódzkiego (...), dla których Minister Zdrowia polecił Narodowemu Funduszowi Zdrowia przekazać środki finansowe z przeznaczeniem na przyznanie osobom wykonującym zawód medyczny, uczestniczącym

w udzielaniu świadczeń zdrowotnych i mających bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem i z zakażeniem wirusem (...)2 dodatkowego świadczenia pieniężnego, wypłaconego miesięcznie według zasad określonych w załączniku do tego polecenia. Powódka podała, że wobec świadczonych przez nią w okresie od września 2020 r. do lutego 2021 r. obowiązków pracowniczych na Klinikum Oddziale Kardiochirurgii (...) we W., w bezpośrednim kontakcie z pacjentami z podejrzeniem i z zakażeniem wirusem (...)2 należne jej jest od pozwanego za każdy miesiąc pracy w powyższym okresie dodatkowe świadczenie pieniężne. A. S. dodała, że otrzymała dodatkowe świadczenie pieniężne wyłącznie za styczeń 2021 r., natomiast nie otrzymała go za okres wrzesień 2020 r. – grudzień 2020 r., a także za luty 2021 r. Wyjaśniła, że w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty, pozwany odmówił wypłaty jej świadczenia wskazując, że okoliczności pracy powódki

z pacjentami z podejrzeniem lub z zakażeniem wirusem (...)2 została potwierdzona przez osobę kierującą danym oddziałem tylko za styczeń 2021 r.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, (...) **we W.**, wniosła o oddalenie powództwa w całości, a także zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany uzasadniając swoje stanowisko oświadczył, że nie jest legitymowany do występowania w niniejszym procesie, albowiem żądane przez powódkę należności finansowe nie wynikają z postanowień umowy o pracę i nie przysługują na podstawie przepisów powszechnie obowiązujących, nie przysługują na podstawie innych przepisów prawa pracy, w tym wewnętrznych przepisów płacowych. Podał, że w wykonaniu poleceń Ministra Zdrowia, Narodowy Fundusz Zdrowia w W. Oddział we W., zawarł z pozwanym umowę (...), w której zobowiązał się do comiesięcznego wypłacania dodatkowego świadczenia pieniężnego osobom wykonującym zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, uczestniczącym w udzielaniu świadczeń zdrowotnych i mającym bezpośredni kontakt z pacjentami

z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem SARS-CoV-2, w wysokości 100% wynagrodzenia danej osoby, a NFZ zobowiązał się do przekazywania środków zapewniających możliwość wypłaty dodatkowych świadczeń. Wedle umowy, środki finansowe na dodatkowe świadczenia pieniężne dla wskazanych w niej osób miały być przekazywane za okres uczestniczenia przez te osoby w udzielaniu świadczeń zdrowotnych w bezpośrednim kontakcie z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem SARS-CoV-2, przypadający od dnia 1 listopada 2020 r. Pozwany dodał, że zobowiązał się do comiesięcznego przekazywania do (...) Oddziału Wojewódzkiego (...) pisemnej informacji o wysokości kwoty niezbędnej do zapewnienia dodatkowych świadczeń pieniężnych. Wskazał, że obowiązek wypłaty przez niego świadczenia za dany miesiąc stawał się wymagalny po przedstawieniu informacji do NFZ, w której zgłoszone miały być świadczenia dla danej osoby. Według pozwanego, nie jest on obecnie zobowiązany do świadczenia na rzecz powódki jakichkolwiek należności związanych z dodatkiem. Końcowo wskazał, że odmówił powódce wypłaty żądanego świadczenia, gdyż powziął wątpliwość, czy osoba wykonująca zawód medyczny w poradni specjalistycznej pozwanego szpitala, która to nie jest przeznaczona wyłącznie do leczenia pacjentów szpitala, nabywa prawo do tego świadczenia.

W piśmie z dnia 1 grudnia 2021 r. (k. 50-51v. akt) powódka podtrzymała żądanie pozwu.

W piśmie z dnia 18 lutego 2022 r. (k. 63-63v. akt) powódka poinformowała, że pozwany dokonał na jej rzecz w dniu 4 stycznia 2022 r. wpłat w łącznej kwocie 6.880,56 zł, w drodze następujących przelewów bankowych: na kwotę 664,30 zł tytułem PC-19 09.2020, na kwotę 664,29 zł tytułem PC-19 10.2020, na kwotę 2.795,17 zł tytułem PC-19 11.2020, na kwotę 2.756,80 zł tytułem PC-19 12.2020. Powódka wskazała, że wobec powyższego pozwany co do zasady uznał jej roszczenie za: wrzesień 2020 r., październik 2020 r., listopad 2020 r. oraz grudzień 2020r.

Pełnomocnik powódki na rozprawie w dniu 17 maja 2022 r. oświadczył, że ogranicza żądanie pozwu o kwotę 10.700,64 zł brutto, domagając się w dalszym ciągu kwoty 2.754,26 zł brutto. Nadto podał, że do dnia poprzedzającego dzień spłaty, tj. do 3 stycznia 2022 r. żąda odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 13.574,90 zł od dnia 16 lipca 2021 r. do dnia 3 stycznia 2022 r., natomiast od dnia 4 stycznia 2022 r. do dnia zapłaty żądane odsetek od kwoty obecnie dochodzonej.

Pismem z dnia 23 czerwca 2022 r., wobec dokonania przez pozwanego szpital w dniu 19 maja 2022 r. na rzecz powódki kwoty netto 1.142,21 zł, powódka ograniczyła żądanie pozwu o kwotę 1.622,71 zł, wnosząc o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 1.131,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 13.574,90 zł za okres od dnia 16 lipca 2021 r. do dnia 3 stycznia 2022 r.,
- od kwoty 2.754,26 zł za okres od dnia 4 stycznia 2022 r. do dnia 18 maja 2022 r.,
- od kwoty 1.131,55 zł za okres od dnia 19 maja 2022 r. do dnia zapłaty.

Na rozprawie w dniu 23 sierpnia 2022 r. pełnomocnik pozwanego wskazał, że strona pozwana nie kwestionuje, iż powódka pracowała w lutym 2021 r. przez wskazaną liczbę godzin.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. pozostawała zatrudniona w 4 Wojskowym Szpitalu Klinicznym z Polikliniką Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej we W., na stanowisku starszej pielęgniarki w pełnym wymiarze czasu pracy, początkowo na podstawie umowy o pracę z dnia 19 lipca 2006 r. zawartej na okres próbny od 20 lipca 2006 r. do 19 października 2006 r., a kolejno na podstawie umowy o pracę z dnia 17 października 2006 r., zawartej na czas nieokreślony od dnia 20 października 2006 r.

Dowód:

umowa o pracę z dnia 19 lipca 2006 r. – w aktach osobowych powódki;

informacja z dnia 20 lipca 2006 r. dla pracownika - w aktach osobowych powódki;

umowa o pracę z dnia 17 października 2006 r. (k. 15v. akt), a także w aktach osobowych powódki;

informacja z dnia 20 października 2006 r. (k. 15v. akt), a także w aktach osobowych powódki;

porozumienie z dnia 29 maja 2017 r. zmieniające umowę o pracę – w aktach osobowych powódki;

porozumienie z dnia 7 lipca 2017 r. zmieniające umowę o pracę – w aktach osobowych powódki;

zarządzenie nr 51/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 14 maja 2021 r. (k. 8-11v. akt); wydruk informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej (k. 12-14v. akt).

W związku z trwającą epidemią Covid-19, Minister Zdrowia wydał w dniu 4 września 2020 r. polecenie prezesowi Narodowego Funduszu Zdrowia., zmienione następnie poleceniem z dnia 30 września 2020 r. z dniem 1 października

2020 r., w zakresie przyznania pracownikom ochrony zdrowia świadczenia dodatkowego za pracę w związku ze zwalczaniem epidemii Covid-19.

Zgodnie z poleceniem z dnia 30 września 2020 r., obowiązującym od 1 października 2020 r., Minister Zdrowia polecił Narodowemu Funduszowi Zdrowia, przekazanie podmiotom leczniczym umieszczonym w wykazie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, wykonującym działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne, w stosunku do których minister właściwy do sprawy zdrowia albo wojewoda wydał polecenie albo decyzję na podstawie odpowiednio – art. 10 ust. 2 pkt 1 lit. b albo art. 11 ust. 1 i ust. 4 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, polecające:

- 1) realizację świadczeń opieki zdrowotnej na rzecz pacjentów z potwierdzonym zakażeniem SARS-CoV-2 (szpital III poziomu),
- 2) realizację świadczeń opieki zdrowotnej w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 poprzez zapewnienie w podmiocie leczniczym łóżek dla pacjentów z podejrzeniem oraz łóżek dla pacjentów z potwierdzonym zakażeniem SARS-CoV-2 (szpital II poziomu)

(dalej zwanych również „Podmiotami”), środków finansowych z przeznaczeniem na przyznanie osobom wykonującym zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, uczestniczącym w udzielaniu świadczeń zdrowotnych i mającym bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem i z zakażeniem wirusem SARS-CoV-2, z wyłączeniem osób, skierowanych do pracy w Podmiotach na podstawie art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, dodatkowego świadczenia pieniężnego, wypłacanego miesięcznie, zwanego dalej „dodatkowym świadczeniem”, według zasad określonych w załączniku do niniejszego polecenia, na podstawie umowy lub porozumienia.

Polecenie z dnia 4 września 2020 r. zostało zmienione poleceniem z dnia 1 listopada 2020 r., obowiązującym od dnia 1 listopada 2020 r.

Punkt 1 ppkt 1 ww. polecenia otrzymał następujące brzmienie: „1. Polecam Narodowemu Funduszowi Zdrowia z siedzibą w W. przy ul. (...) (kod pocztowy 02-528), przekazanie podmiotom leczniczym: 1) umieszczonym w wykazie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych, wykonującym działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne oraz stacjonarne i całodobowe świadczenie zdrowotne inne niż świadczenie szpitalne w zakresie psychiatrycznej opieki zdrowotnej, w stosunku do których minister właściwy do spraw zdrowia albo wojewoda wydał polecenie albo decyzję na podstawie odpowiednio - art. 10 ust. 2 pkt 1 lit. b albo art. 11 ust. 1 i ust. 4 albo art. 11 h ust. 1 i 4 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, z późn. zm.), polecające: a) realizację świadczeń opieki zdrowotnej na rzecz pacjentów z potwierdzonym zakażeniem SARS-CoV-2 (szpital III poziomu), b) realizację świadczeń opieki zdrowotnej w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 poprzez zapewnienie w podmiocie leczniczym łóżek dla pacjentów z podejrzeniem oraz łóżek dla pacjentów z potwierdzonym zakażeniem SARS-CoV-2 (szpital II poziomu).

Po pkt 1 dodano pkt 1a w brzmieniu: „1a. Świadczenie dodatkowe przyznawane jest osobom, o których mowa w pkt 1, które: a) w przypadku osób wykonujących zawód medyczny w podmiotach leczniczych, o których mowa w pkt 1 ppkt 1 uczestniczą w udzielaniu świadczeń zdrowotnych i mają bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem i z zakażeniem wirusem (...)2; b) w przypadku osób wykonujących zawód medyczny w podmiotach leczniczych, o których mowa w pkt 1 ppkt 2 - udzielają świadczeń zdrowotnych w jednostkach systemu Państwowego Ratownictwa

Medycznego, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym lub w izbach przyjęć; c) w przypadku osób zatrudnionych w podmiotach leczniczych, o których mowa w pkt 1 ppkt 3 - wykonują czynności diagnostyki laboratoryjnej w tych podmiotach z wyłączeniem osób, skierowanych do pracy w Podmiotach na podstawie art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1845)”.

Dowód:

polecenie Ministra Zdrowia z dnia 4 września 2020 r. (k. 17-18 akt); polecenie Ministra Zdrowia z dnia 30 września 2020 r. (k. 19-23v. akt); polecenie Ministra Zdrowia z dnia 1 listopada 2020 r.

Zgodnie z decyzją Wojewody (...) z dnia 15 września 2020 r., pozwanemu szpitalowi polecono w okresie od 15 września 2020 r. do odwołania, realizację świadczeń opieki zdrowotnej na rzecz pacjentów z potwierdzonym zakażeniem (...)2, w następujących zakresach: 1. Choroby wewnętrzne, 2. Endokrynologia, 3. Onkologia kliniczna, 4. Gastroenterologia.

Dowód:

decyzja Wojewody (...) z dnia 15 września 2020 r. (k. 116 akt).

W wykonaniu poleceń Ministra Zdrowia, Narodowy Fundusz Zdrowia w W. Oddział we W., zawarł z pozwanym w dniu 28 października 2020 r. umowę (...), w której zobowiązał się do comiesięcznego wypłacania dodatkowego świadczenia pieniężnego osobom wykonującym zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, uczestniczącym w udzielaniu świadczeń zdrowotnych i mającym bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem SARS-CoV-2, w wysokości 100% wynagrodzenia danej osoby, a NFZ zobowiązał się do przekazywania środków zapewniających możliwość wypłaty dodatkowych świadczeń.

Wedle umowy, środki finansowe na dodatkowe świadczenia pieniężne dla wskazanych w niej osób miały być przekazywane za okres uczestniczenia przez te osoby w udzielaniu świadczeń zdrowotnych w bezpośrednim kontakcie z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem (...)2, przypadający od dnia 1 listopada 2020 r.

Pozwany zobowiązał się do comiesięcznego przekazywania do (...) Oddziału Wojewódzkiego (...) pisemnej informacji o wysokości kwoty niezbędnej do zapewnienia dodatkowych świadczeń pieniężnych.

Dowód:

korespondencja mailowa z dnia 18 listopada 2020 r. wraz z załącznikiem w postaci aneksu do umowy o finansowanie dodatkowych świadczeń pieniężnych personelowi medycznemu w związku z COVID (k. 40-45 akt).

Zgodnie z § 1 pkt. 1 zarządzenia nr 171 z dnia 18 listopada 2020 r., w sprawie realizacji umowy z NFZ w sprawie wypłaty dodatkowego świadczenia pieniężnego za okres od 15 września 2020 r. do 31 października 2020 r. pracownikom i udzielającym świadczeń zdrowotnych mającym bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem SARS-CoV-2, (...) we W. wedle zawartej umowy pomiędzy Narodowym Funduszem Zdrowia a pozwanym szpitalem, polecił wypłacić dodatkowe świadczenie pieniężne osobom wykonującym zawód medyczny, uczestniczącym w udzielaniu świadczeń zdrowotnych i mający bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem SARS-CoV-2. Wedle § 1 pkt. 2 ww. zarządzenia, wysokość dodatkowego świadczenia powinna być równa 50% wynagrodzenia zasadniczego, nie więcej niż 10.000 zł wynagrodzenia danej osoby, w przypadku uczestniczenia przez tę osobę w udzielaniu świadczeń zdrowotnych w bezpośrednim kontakcie z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem SARS-CoV-2.

Wedle natomiast § 1 zarządzenia nr 180 Komendanta (...) we W. z dnia 27 listopada 2020 r., Komendant zarządził, zgodnie z aneksem nr (...) do umowy (...)/ (...) zawartej między NFZ a pozwanym szpitalem, że od 1 listopada 2020 r. przysługuje comiesięczny dodatek osobom wykonującym zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, uczestniczącym

w udzielaniu świadczeń zdrowotnych i mającym bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem SARS-CoV-2, w wysokości 100% wynagrodzenia danej osoby, nie więcej niż 15.000 zł brutto. Udzielanie świadczeń przez niepełny miesiąc, dodatkowe świadczenie za ten miesiąc podlegać będzie proporcjonalnemu obniżeniu. W § 2 pkt 2 ww. zarządzenia wskazano, że wypłata comiesięcznego dodatkowego świadczenia pieniężnego następuje na podstawie wykazów obejmujących imię i nazwisko każdej osoby uprawnionej do dodatkowego świadczenia pieniężnego (...).

Dowód:

zarządzenie nr 107 z dnia 29 maja 2020 r. (k. 104-105 akt);

zarządzenie nr 125 z dnia 22 lipca 2020 r. (k. 106 akt);

zarządzenie nr 159 z dnia 5 października 2020 r. (k. 107-108 akt);

zarządzenie z dnia 18 listopada 2020 r. (k. 109-112 akt);

zarządzenie nr 180 z dnia 27 listopada 2020 r. (k. 113-115 akt);

zeznania świadka B. B. na rozprawie w dniu 17 maja 2022 r. – protokół skrócony rozprawy (k. 87v.-88 akt), a także e-protokół na płycie CD (k.89 akt).

Powódka wykonywała pracę w przyszpitalnej Poradni Kardiochirurgicznej, która stanowi wewnętrzną jednostkę organizacyjną pozwanego powiązaną bezpośrednio z Kliniką Oddziałem Kardiochirurgicznym.

W okresie od września 2020 r. do grudnia 2020 r. A. S. wykonywała pracę głównie w Oddziale Kardiochirurgii, a sporadycznie w Poradni Kardiochirurgicznej.

Do połowy lutego 2021 r. powódka wykonywała obowiązki głównie na Oddziale, natomiast od połowy lutego 2021 r. wykonywała obowiązki głównie w Poradni Kardiochirurgicznej.

Dowód:

załącznik nr 2 do Regulaminu Organizacyjnego pozwanego (k. 16 akt);

zeznania świadka B. B. na rozprawie w dniu 17 maja 2022 r. – protokół skrócony rozprawy (k. 87v.-88 akt), a także e-protokół na płycie CD (k.89 akt);

zeznania świadka J. S. na rozprawie w dniu 17 maja 2022 r. – protokół skrócony rozprawy (k. 88v. akt), a także e-protokół na płycie CD (k.89 akt);

przesłuchanie powódki A. S. na rozprawie w dniu 17 maja 2022 r. – protokół skrócony rozprawy (k. 88-88v. akt), a także e-protokół na płycie CD (k. 89 akt).

Powódka w okresie od września 2020 r. do lutego 2021 r. uczestniczyła w udzielaniu świadczeń zdrowotnych i miała bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem (...)².

Od okresu jesieni 2020 r. u pozwanego były sporządzane listy godzinowe kontaktu danego pracownika z pacjentem zakażonym wirusem (...)².

W lutym 2021 r. pracownicy otrzymali informację, iż za okres od połowy września 2020 r. do grudnia 2020 r. będzie wypłacone świadczenie dodatkowe („dodatek covid”) za wszystkie godziny przepracowane w szpitalu. Korekta świadczeń miała miejsce w lutym 2021 r. Powódka również była objęta korektami.

Za miesiąc luty 2021 r. ponownie rozliczano pracowników z poszczególnych godzin przebywania z pacjentami zakażonymi (...)2.

Listy pracowników uczestniczących w udzielaniu świadczeń zdrowotnych i mających bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem (...)2 były podpisywane przez przełożonych powódki, tj. B. B. i J. S., a następnie przekazywane do Oddziału Kadr przez B. B..

Dowód:

pismo z dnia 6 listopada 2020 r. (k. 117 akt);

wykazy osób pracujących z pacjentem zakażonym wirusem (...)2 (k. 93-103v. akt);

zeznania świadka B. B. na rozprawie w dniu 17 maja 2022 r. – protokół skrócony rozprawy (k. 87v.-88 akt), a także e-protokół na płycie CD (k.89 akt);

zeznania świadka J. S. na rozprawie w dniu 17 maja 2022 r. – protokół skrócony rozprawy (k. 88v. akt), a także e-protokół na płycie CD (k.89 akt);

przesłuchanie powódki A. S. na rozprawie w dniu 17 maja 2022 r. – protokół skrócony rozprawy (k. 88-88v. akt), a także e-protokół na płycie CD (k. 89 akt).

Powódka w dniu 8 marca 2021 r. otrzymała od pracodawcy dodatkowe świadczenie pieniężne za miesiąc styczeń 2021 r. w kwocie 3.902,56 zł.

Dowód:

potwierdzenie przelewu z dnia 8 marca 2021 r. (k. 24 akt).

W dniu 14 kwietnia 2021 r. bezpośredni przełożeni powódki, tj. Kierownik Kliniki (...), wystąpili do Komendanta (...) we W. w sprawie wypłaty spornego dodatkowego świadczenia pieniężnego.

Komendant pozwanego szpitala odmówił powódce wypłaty świadczenia dodatkowego. W adnotacji poczynionej na otrzymanym piśmie z dnia 14 kwietnia 2021 r. wskazał: „Poradnie nie są ujęte w wykazanie NFZ do pracy z (...). Żadna poradnia nie dostaje dodatków.”

Dowód:

pismo z dnia 14 kwietnia 2021 r. (k. 25 akt).

(...) Oddział Wojewódzki (...) we W., w odpowiedzi na wnioski powódki z dnia 26 lipca 2021 r. i 9 sierpnia 2021 r. udzielił jej informacji, iż wnioski pozwanego szpitala o przekazaniu środków na wypłatę dodatkowego świadczenia pieniężnego obejmowały również dane powódki za miesiące: wrzesień 2020 r., październik 2020 r., listopad 2020 r. oraz styczeń 2021 r.

Dowód:

pismo (...) Oddziału Wojewódzkiego (...) we W. z dnia 4 sierpnia 2021 r. (k. 26 akt);

pismo (...) Oddziału Wojewódzkiego (...) we W. z dnia 12 sierpnia 2021 r. (k. 27 akt).

Pismem z dnia 25 czerwca 2021 r., doręczonym pozwanemu w dniu 1 lipca 2021 r., powódka zwróciła się do pozwanego o wypłatę dodatkowego świadczenia pieniężnego za okres każdego miesiąca kalendarzowego poczynając od września

2020 r. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wymagalności do dnia zapłaty, z wyłączeniem miesiąca stycznia 2021 r., gdyż powódka otrzymała za ten miesiąc świadczenie.

Pozwana w piśmie z dnia 22 lipca 2021 r. odmówiła powódce wypłaty ww. świadczenia dodatkowego.

Dowód:

pismo z dnia 25 czerwca 2021 r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru (k. 28-29 akt);

pismo z dnia 22 lipca 2021 r. (k. 30-30v. akt).

Pozwany dokonał w dniu 4 stycznia 2022 r. na rzecz powódki wpłat w łącznej kwocie 6.880,56 zł, w drodze następujących przelewów bankowych:

- na kwotę 664,30 zł tytułem PC-19 09.2020 – dodatkowe świadczenie za wrzesień 2020 r.,
- na kwotę 664,29 zł tytułem PC-19 10.2020 – dodatkowe świadczenie za październik 2020 r.,
- na kwotę 2.795,17 zł tytułem PC-19 11.2020 – dodatkowe świadczenie za listopad 2020 r.,
- na kwotę 2.756,80 zł tytułem PC-19 12.2020 – dodatkowe świadczenie za grudzień 2020 r.

W dniu 19 maja 2021 r. pozwany dokonał na rachunek bankowy powódki przelewu kwoty 1.142,21 zł tytułem wyrównania świadczenia dodatkowego za grudzień 2020 r.

Dowód:

potwierdzenia przelewów (k. 64-67 akt);

potwierdzenie przelewu z dnia 19 maja 2021 r. (k. 130 akt);

lista dodatkowych należności z 18 maja 2022 r. (k. 92 akt).

Średnie miesięczne wynagrodzenie powódki za miesiące od lipca 2021 r. do września 2021 r., liczone jako ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wyniosło 5.778,17 zł brutto.

Dowód:

zaświadczenie z dnia 2 listopada 2021 r. (k. 46 akt).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było uzasadnione w całości.

Po ostatecznym sprecyzowaniu żądania, powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz od strony pozwanej kwoty w wysokości 1.131,55 zł (tytułem świadczenia dodatkowego za miesiąc luty 2021 r.) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi: od kwoty 13.574,90 zł za okres od dnia 16 lipca 2021 r. do dnia 3 stycznia 2022 r., od kwoty 2.754,26 zł za okres od dnia 4 stycznia 2022 r. do dnia 18 maja 2022 r., od kwoty 1.131,55 zł za okres od dnia 19 maja 2022 r. do dnia zapłaty.

Ostatecznie pozwana co do zasady nie kwestionowała podstawy prawnej roszczenia (zarządzenia Komendanta Szpitala z dnia 27 listopada 2020 r.), a także faktu, że powódka wykonywała pracę na oddziale „covidowym”, a jedynie podnosiła, że A. S. nie została ujęta w wykazie za luty 2021 r. odnoszącym się do pracowników uczestniczących w udzielaniu świadczeń zdrowotnych i mających bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem (...).

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, w tym z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych powódki, poleceń wydanych przez Ministra Zdrowia, zarządzeń wydanych przez stronę pozwaną, a także na podstawie pozostałych dokumentów dołączonych przez strony do akt sprawy, gdyż ich prawdziwość i wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu.

Ustalenia stanu faktycznego oparte zostały także na dowodach z zeznań świadków B. B., a także J. S.. Świadkowie zgodnie zeznawali, że powódka w okresie od września 2020 r. do lutego 2021 r. uczestniczyła w udzielaniu świadczeń zdrowotnych w pozwanym szpitalu i miała bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem (...)2. Sąd uznał ww. zeznania za wiarygodne. Wiarygodności Sąd nie odmówił też twierdzeniom powódki, wyrażonym podczas przesłuchania na rozprawie w dniu 17 maja 2022 r., albowiem korespondowały one z pozostałym materiałem zgromadzonym w sprawie, a nadto były logiczne i spontaniczne.

Przechodząc do oceny roszczenia wywiedzionego przez powódkę wskazać należy, że w związku z panującą na terenie kraju epidemią wirusa SARS-CoV-2, Minister Zdrowia wydał w dniu 4 września 2020 r. polecenie prezesowi Narodowego Funduszu Zdrowia, zmienione następnie w dniu 30 września 2020 r. oraz w dniu 1 listopada 2020 r. w zakresie przyznania pracownikom służby zdrowia świadczenia dodatkowego za pracę w związku ze zwalczaniem epidemii Covid-19.

Bezspornym pozostawało, że pozwany szpital był placówką medyczną świadczącą opiekę zdrowotną w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem Covid-19, a także, że przyjmował i leczył pacjentów z podejrzeniem/zakażeniem wirusem C.-19.

W toku postępowania ustalono, że pozwany podpisał w dniu 28 października 2020 r. z Narodowym Funduszem Zdrowia (dalej: NFZ) umowę (kod: 19/ (...)/ (...)), w której zobowiązał się do comiesięcznego wypłacania dodatkowego świadczenia pieniężnego osobom wykonującym zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, uczestniczącym w udzielaniu świadczeń zdrowotnych i mającym bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem SARS-CoV-2, w wysokości 100% wynagrodzenia danej osoby, a NFZ zobowiązał się do przekazywania środków zapewniających możliwość wypłaty dodatkowych świadczeń. Wedle umowy, środki finansowe na dodatkowe świadczenia pieniężne dla wskazanych w niej osób miały być przekazywane za okres uczestniczenia przez te osoby w udzielaniu świadczeń zdrowotnych w bezpośrednim kontakcie z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem SARS-CoV-2, przypadający od dnia 1 listopada 2020 r. Co istotne, pozwany zobowiązał się do comiesięcznego przekazywania do (...) Oddziału Wojewódzkiego (...) pisemnej informacji o wysokości kwoty niezbędnej do zapewnienia dodatkowych świadczeń pieniężnych.

Nadto nie ulega wątpliwości, mając na uwadze zeznania świadków, tj. B. B., a także J. S., że powódka w okresie od września 2020 r. do lutego 2021 r. uczestniczyła w udzielaniu świadczeń zdrowotnych w pozwanym szpitalu i miała bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem (...)2. Powyższego nie kwestionowała również końcowo strona pozwana.

Po podpisaniu umów z NFZ strona pozwana, jak i wszystkie inne placówki medyczne w Polsce nie wiedziały w jaki sposób obliczać i weryfikować prawo poszczególnych pracowników do świadczenia dodatkowego w postaci dodatku covidowego. W związku z brakiem jednoznacznych wskazówek w tym zakresie ze strony Ministerstwa Zdrowia, placówki medyczne we własnym zakresie decydowały się na uregulowanie tej kwestii.

Pozwany wydał więc w dniu 18 listopada 2020 r. zarządzenie nr 171 w sprawie realizacji umowy z NFZ w sprawie wypłaty pracownikom i udzielającym świadczeń zdrowotnych mającym bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem SARS-CoV-2 dodatkowego świadczenia pieniężnego za okres od 15 września 2020 r. do 31 października 2020 r. Wedle § 1 pkt. 2 ww. zarządzenia, stanowiącego jednostronny akt pracodawcy skutkujący przyznaniem pracownikom dodatkowych świadczeń, wysokość dodatkowego świadczenia powinna być równa 50% wynagrodzenia zasadniczego, nie więcej niż 10.000 zł wynagrodzenia danej osoby, w przypadku uczestniczenia przez tę osobę w udzielaniu świadczeń zdrowotnych w bezpośrednim kontakcie z

pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem SARS-CoV-2. Kolejno w dniu 27 listopada 2020 r., Komendant (...) we W. wydał zarządzenia nr 180, w którym wskazano, że od 1 listopada 2020 r. osobom wykonującym zawód medyczny w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, uczestniczącym w udzielaniu świadczeń zdrowotnych

i mającym bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem SARS-CoV-2, przysługuje comiesięczny dodatek w wysokości 100% wynagrodzenia danej osoby, nie więcej niż 15.000 zł brutto. Według zarządzenia, w przypadku udzielania świadczeń przez niepełny miesiąc, dodatkowe świadczenie za ten miesiąc podlegać będzie proporcjonalnemu obniżeniu. W §2 pkt 2 ww. zarządzenia podano, że wypłata comiesięcznego dodatkowego świadczenia pieniężnego następuje na podstawie wykazów obejmujących imię i nazwisko każdej osoby uprawnionej do dodatkowego świadczenia pieniężnego (...).

W sprawie zasadniczo bezspornym było, że powódka w okresie od września 2020 r. do lutego 2021 r. uczestniczyła w udzielaniu świadczeń zdrowotnych w pozwany szpitalu i miała bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem (...)2, w zakresie przez nią wskazanym w toku postępowania. Kwestią, którą należało rozstrzygnąć była okoliczność, czy nieujęcie A. S. w wykazie za luty 2021 r., odnoszącym się do pracowników uczestniczących w udzielaniu świadczeń zdrowotnych i mających bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem (...)2, winno wiązać się z brakiem możliwości przyznania powódce dodatku covidowego za powyższy okres.

Odnosząc się do schematu dokumentowania zasadności wypłaty danemu pracownikowi comiesięcznego dodatkowego świadczenia pieniężnego wskazać trzeba, jak wynika z zeznań świadków B. B., a także J. S., że listy pracowników uczestniczących w udzielaniu świadczeń zdrowotnych i mających bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem (...)2 były podpisywane przez przełożonych powódki, tj. B. B. i J. S., a następnie przekazywane do Oddziału Kadr przez B. B.. Powódka nie uczestniczyła więc w ww. procedurze.

Zdaniem Sądu nie można nakładać na powódkę tak daleko idących negatywnych konsekwencji niezłożenia przez jej przełożoną wykazu za miesiąc luty 2021 r., jak niewypłacenie świadczenia dodatkowego za ww. miesiąc, szczególnie że pozwana nie kwestionowała końcowo, że powódka uczestniczyła w udzielaniu świadczeń zdrowotnych w pozwany szpitalu m.in. w ww. miesiącu, mając bezpośredni kontakt z pacjentami z podejrzeniem lub zakażeniem wirusem (...)2.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w punkcie I sentencji orzeczenia zasądził na rzecz powódki A. S. od strony pozwanej (...) we W. kwotę 1.131,55 zł tytułem wynagrodzenia za pracę, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie: od kwoty 13.574,90 zł od dnia 16 lipca 2021 r. do dnia 3 stycznia 2022 r., od kwoty 2.754,26 zł od dnia 4 stycznia 2022 r. do dnia 18 maja 2022 r., od kwoty 1.131,55 zł od dnia 19 maja 2022 r. do dnia zapłaty.

Zdaniem Sądu żądanie zasądzenia od pozwanego odsetek od kwoty 13.574,90 zł od dnia 16 lipca 2021 r., tj. od momentu dwóch tygodni od wezwania pozwanego do zapłaty, również pozostawało uzasadnione, nawet mając na względzie trudności w wykładni przez pozwanego szpitala ustawy. Wskazać należy, że wypłaty świadczenia dodatkowego innym pracownikom nastąpiły znacznie wcześniej, jeszcze przed wystosowaniem wezwania przez powódkę. Ww. trudności pozwanego nie mogły więc, wedle Sądu, obciążać powódkę.

W punkcie II sentencji orzeczenia, Sąd działając na podstawie art. 355 k.p.c., w pozostałym zakresie umorzył postępowanie z uwagi na częściowe zaspokojenie roszczenia przez pozwanego.

W punkcie III sentencji wyroku, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę w wysokości 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z §2 pkt 5 w zw. z §9 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (w brzmieniu obowiązującym w dniu złożenia pozwu).

W punkcie IV sentencji orzeczenia, Sąd pozostałymi nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa.

W punkcie V sentencji, wyrokowi w punkcie I Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 5.778,17 zł na podstawie art. 477² § 1 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.